

der, der paahviler den danske Skibsfart, nævnede jeg visse Tal, men jeg ved ikke, om jeg fik tilstrækkeligt tydeligt frem — derfor vil jeg gerne supplere det i Dag —, at i Norge er Hovedmassen af denne Beskatning for saa vidt af ordinær Art, som den ikke er knyttet særlig til Krigsforholdene, men er en Beskatning paa hele den vedkommendes Indtægt, i alt Fald begyndende fra et ret lavt Beløb, og det er ikke saaledes som hos os, at det er Merindtægtskrigsskatten, der er den største Del af Beskatningen. Det vil altsaa sige, at under normale Forhold vil Indtægten af Skibsfartsaktieselskaberne være ikke saa lidt lavere beskattet her i Landet end i Norge.

Det er, som sagt, den Vej, ad hvilken Formaålet med dette Lovforslag søges naaet, jeg har udtalt mig imod, og jeg har ikke fundet Anledning til at ændre det mindste i de Udtalelser, jeg fremsatte i Lørdags, paa Grund af de Indvendinger, der er fremkommet derimod, saa jeg skal nøjes med at henvise dertil.

Man har sagt, at vi ogsaa kendte Bruttobeskatningssystemet her i Landet, og at jeg selv havde været med til at gennemføre det paa visse Omraader: Beskatning af Tobaksarealer og Øl- og Brændevinsbeskatning. Jeg har lidt svært ved at tro, at slige Indvendinger fremføres for fuld Alvor, for det er ganske øjensynligt, i hvor ringe Grad disse Ting kan sammenlignes. Beskatningen af Tobaksarealer fremkom med et ganske bestemt Formaal, nemlig at hindre, at Tobaksdyrkerne her i Landet fik en ikke tilsigtet Merindtægt af deres Tobaksdyrkning gennem den Forhøjelse af Tobakstolden, som blev vedtaget i 1908. Denne Bestemmelse, som havde en ren Finanstold-Hensigt, som var opfattet saaledes af Regeringen og Rigsdagen og slet ikke skulde virke som Beskyttelsestold, kom til at virke som en Beskyttelse for Tobaksdyrkerne. Det var denne utilsigtede Virkning, man vilde hindre ved Paalæg af Skat paa Tobaksarealerne, og man søgte endda paa en meget lempelig og forsigtig Maade at rette denne Fejl. Hvad Øl- og Brændevinsskatten angaar, er det en klar indirekte Beskatning. Hensigten med denne Beskatning er netop, at Skatten skal væltes over paa Forbrugerne, hvorimod Hensigten med den her foreslaaede Beskatning — eller Afgift, for ikke at hænge os i Ord — er, at det skal være en direkte Byrde paa det vedkommende Erhverv, og vi vil jo netop

gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for, at den ikke skal overvæltet paa Forbrugerne. For Resten kan Øl- og Brændevinsafgiften ikke sammenstilles med denne Afgift ogsaa af den Grund, at Øl- og Brændevinsafgiften er en Skat paa det frembragte Kvantum, hvorimod en af Bruttobeskatningens værste Mangler er, at den for en stor Del er Skat paa de Omkostninger, som det at drive Erhvervet medfører. Hvis Øl- og Brændevinsskatten var en Bruttobeskatning paa Salgsværdien af det fremkomne Kvantum, altsaa Omkostningerne indbefattede, vilde f. Eks. en Forhøjelse af Majs-, Kartoffel- og Kornpriserne fremkalde en Stigning af Afgiften; men det var netop for at undgaa det, at man i sin Tid forandrede Beskatningen af Mæskerummet til en Udbyttebeskatning.

Det er ogsaa min Mening, at Overvæltning af Afgiften bør søges hindret, saa vidt det paa nogen Maade er muligt, men en saadan Hindring for Overvæltning vil aldeles ikke kunne sikres ved den her valgte Form. I saa Henseende er jeg ganske uenig baade med den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen). Det vil slet ikke kunne naas ad den Vej, ja, jeg frygter endog for, som jeg ogsaa sagde i Lørdags, at man vil naa lige det modsatte, at det at lægge en Bruttoafgift paa uden at tage Hensyn til Omkostningsmomentet vil kunne føre til, trods den højere Bruttoafgift, at Farten lægges om fra Fart mellem Udland og Indland til Fart mellem Udland og Udland, hvilket under visse Omstændigheder, som det ikke er svært at opstille eksempelvis, vil kunne tænkes at være fordelagtigt for de paagældende. Der er ingen Tvivl om, at en Afgift paa Nettoudbyttet er den af alle, der har mindst Udsigt til at blive overvæltet.

Mit Parti og jeg vil altsaa ikke kunne gaa ind paa at vælge Bruttoafgiften. Vi vil foretrække en Nettoafgift under en eller anden Form, men kan ogsaa gaa ind paa en bevægelig Tonnageafgift. Men hvilken Form vi end vælger, kan jeg være enig med den højtærede Indenrigsminister i, at den maa indrettes saaledes, at vi søger, saa vidt som det er muligt, at værge os imod Overvæltning, og det vil man ogsaa kunne ved de to andre Former, som her er nævnte. I Tonnageafgiftens Bevægelighed vil der ogsaa kunne tages et Hensyn til dette Moment. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), min ærede Partifælle, var inde paa nogle Betragtning-